

Bij den Uitgever dezès is verschenen:

**Het Eerste Lees- en _____
_____ Schrijfonderwijs,**

In zes Deeltjes,

met uitvoerige Handleiding,

DOOR

A. VINCENT.

HANDLEIDING f 1.25.

LEESBOEKJES met geheel oorspronkelijke
teekeningen van den heer HENRI LEEUW.

1^e en 2^e stukje. à - 0.20

3^e stukje. à - 0.22

4^e, 5^e en 6^e stukje à - 0.25

Verder verschenen als vervolg op bovenstaande
Leesboekjes, nog vier deeltjes, getiteld:

Blijde Harten,

DOOR

A. VINCENT.

Leesboekje voor Rooms-Katholieke Scholen.

1^e stukje. à f 0.27

2^e, 3^e en 4^e stukje à - 0.30

**HET EERSTE.
LEES- en SCHRIJF-
ONDERWIJS.**

IN ZES DEELTJES MET HAND-
LEIDING DOOR **A. VINCENT.**



Present-exemplaar.

3^e DEELTJE

TEKENINGEN-
HENRI-LEEUW

**UITGEVER: L. C. G. MALMBERG.
NIJMEGEN.**

Bij den Uitgever dezes is verschenen:

VIER BUNDELTJES VERZEN EN VERSJES voor feestelijke gelegenheden, door B. R. C. Deze deeltjes bevatten respectievelijk verzen en versjes voor *Feesten van Priesters en Kloosterlingen*, voor *Communiefesten*, voor *Verjaardagen* en *Patroonfeesten*, voor *Bruilofsfeesten* en *Nieuwjaar*. Bovendien bevat het 2^{de} deeltje nog een »*Allerlei*».

Prijs per nummer 40 cent, per stel . . . f 1.35

FELICITATIËN VOOR FEESTELIJKE GELEGENHEDEN, door B. R. C. Een keurige bundel verzen en versjes (185 stuks) voor: *Eerste H. Communie*, *Priesters en Kloosterlingen*, *Verjaardagen* en *Patroonfeesten*, *Nieuwjaar*, *Bruilofsfeesten* en *Allerlei*. Groot 8^o formaat, 270 bladz. f 1.25

VAN HARTE GEFELICITEERD. Een bundeltje (120 stuks) verzen en versjes voor: *Eerste H. Communie*, *Verjaardagen*, *Bruilofsfeesten*, *Nieuwjaar* enz. door L. B. L. 2^e vermeerderde druk f 0.75

GODSDIENSTLEER VOOR DE KATHOLIEKE JEUGD, door J. H. WIJNEN, Pastoor te Breust Eijsden. Tweede verbeterde en vermeerderde uitgave. Ingenaaid f 0.50, gecart. half linnen . . . f 0.60

DE LEERPLICHTWET, voorzien van vele en velerlei aantekeningen f 0.15

DE NIEUWE WET OP HET LAGER ONDERWIJS, met opmerkingen, verklaringen en een historisch overzicht onzer schoolwetgevingen. De voornaamste artikelen zijn grooter gedrukt, 8^o formaat, 48 bladz. 3^{de} druk f 0.15

ABSENTIELIJST, invulling der modellen C. & D. (leerplichtwet) door B. R. P., derde verbeterde druk f 0.30

HET EERSTE LEES- EN SCHRIJFONDERWIJS

IN ZES DEELTJES

met Handleiding

DOOR

A. VINCENT.

Derde Deeltje.

9^{de} druk.



HERHALING VAN
BEELD

DUPLICATE IMAGE

NIJMEGEN,
L. C. G. MALMBERG.
1904.

Present-exemplaar

P. 151 763 917

VOORBERICHT.

Voor dit *Derde Deeltje* geldt ook weer, wat omtrent de moeilijkheden voor het *lezen* en voor het *schrijven* in het voorbericht der beide voorgaande deeltjes werd opgemerkt.

Voor de lees oefeningen op het bord zie men de bladzijden 117—129 der Handleiding; voor de schrijfoefeningen genoemde bladzijden en de schrijfvormen achter in de Handleiding.

A. VINCENT.

Juni, 1900.

Voorbericht voor den *Negenden Druk*.

Deze druk is, behoudens enkele kleine veranderingen, geheel gelijk aan den vorigen.

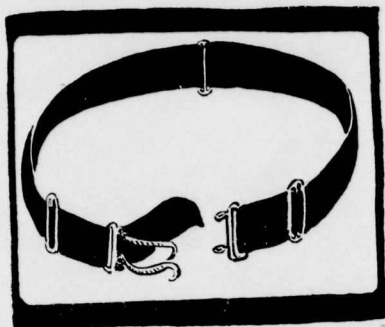
A. VINCENT.

Juli, 1904.



leep.

er zat een raaf op den muur.
kees zag ze zit-ten.
— ik zal mijn ge-weer ha-len
en dan maak ik de raaf dood, —
kees haal-de zijn ge-weer.
— nu zal ik u dood ma-ken, raaf-je! —
maar waar was de vo-gel?
hij was al weg.
kees zag geen raaf meer; de raaf was leep.



riem - ie.
een dief.

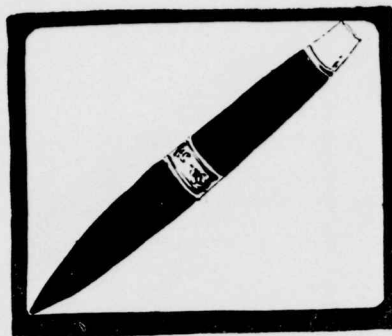
o, pa! er zit een dief in den kel-der.
wel, jan, wat zeg je?
kijk u maar, pa!
va-der keek en zag . . een dik-ke rat.
ziet u ze wel loo-pen, pa?
wat is dat dier vies!
ga er met u-wen riem op af, jan
en jaag ze daar-mee weg.

de den.

ik heb een den ge-zien!
een den? wat is dat?
is dat een dier?
wel neen, man, dat is geen
dier, dat is een boom.
en wat zit er aan dien boom?
er zit-ten naal-den aan!
loop toch heen!
naal-den aan een boom!
dat kan niet!
ja-wel! het is zé-ker waar.
naal-den met oo-gen?
neen, naal-den zon-der oo-gen.
en waar-voor die-nen
die naal-den toch wel?
raad dat maar, dat zeg ik u niet.

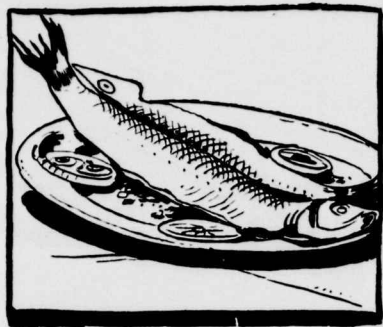
god weet en ziet al-les.

ik lieg niet, om-dat god
 het lie-gen niet wil.
 weet en ziet god al-les?
 ja, god weet en ziet al-les.
 al kan ik god niet zien,
 god ziet mij toch wel.
 en al zie ik in het
 ge-heel niet,
 god ziet mij toch.
 god weet ook al, wat
 wij zeg-gen.
 god weet, of wij net-jes
 bid-den of niet.
 ja, god weet en ziet al-les.



ee-ne si-gaar.

dat is ee-ne si-gaar
 van mijn neef-je si-mon.
 wat zeg je daar?
 kan je neef-je dan al roo-ken?
 en hij is pas zes jaar!
 och, dom-oor, dat is
 geen si-gaar om op te roo-ken;
 dat is er een om op te é-ten.
 o, zoo, dan kan ik aan mij-ne
 zus-jes mi-na, ri-ka en di-na
 ook wel ee-ne si-gaar gé-ven.

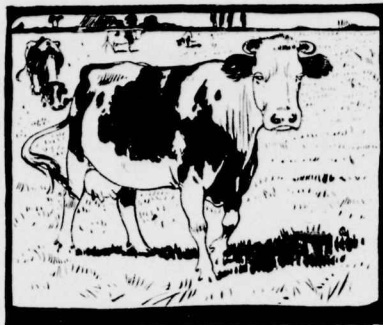


ha-ring - ng.
de ha-ring

ken je wel een ha-ring?
een ha-ring? . . . wat is dat voor een ding?
dat is een visch.
zoo, waar zit de ha-ring dan?
de ha-ring zit in de zee.
eet gij gaar-ne ha-ring?
ik eet ze gaar-ne voor een keer;
en gij?

zing-en.

ik hoor gaar-ne zing-en.
ik zing ook aar-dig.
in de school leer ik dat.
daar zing-en wij vier ma-len in de week.
ik ken heel veel lied-jes.
zijn er ook die-ren, die zing-en kun-nen?
wie kan mij zeg-gen,
wel-ke die-ren dat zijn?
zul-ke die-ren vang ik niet.
daar zijn ze veel te lief voor
en ook veel te nut-tig.
waar-om zijn ze zoo nut-tig?



koe - oe.
de koe.

hoor me nu daar toch!.. wat een boe-man!
wie doet dat? wel, dat doet een koe.
waar-om doet die koe dat?
zij zal zé-ker den boer zien ko-men.
de koe is een nut-tig dier.
van haar heb-ben wij room, bo-ter, kaas
en nog veel meer, dan ik kan noe-men,
wat is god goed, die de koe schiep!

wat zijn ze al-len goed.

mijn moe gaf mij een dik-ke peer,
ze gaf mij ook een koek,
mijn oom gaf mij een roo-den bal,
hij gaf mij ook een boek.

neef jan gaf mij een gé-len tol,
mijn moe gaf mij een das,
mijn zus gaf mij een ron-de doos,
mijn pa gaf mij een jas.

mijn pa gaf mij een wit-te pet,
hij gaf mij ook een hoed,
mijn moe gaf mij nog heel veel meer,
wat zijn zij al-len goed!



de bij.

zoem, zoem, zoem! wel, wat is dat?
dat is een bij, ge-loof ik.

ja, zoo doet een bij.

zij is aan het zing-en

toe maar, bij! ga door met zing-en.

gij zijt zeer nut-tig.

gij gaat den zoe-ten ho-nig zoe-ken

en het was ook al.

wie weet, wat men met was doet?

waar ma-ken de men-schen

kaar-sen van?

wat wij moe-ten wé-ten en doen.

om in den hé-mel te ko-men,

moe-ten wij wé-ten,

dat er één god is

wij moe-ten dien god met lief-de die-nen

en zij-nen zoe-ten naam niet

dan met die-pen eer-bied noe-men.

wan-neer wij zóó doen,

zul-len wij den goe-den god

zé-ker een-maal in den hé-mel zien.

lie-ve heer, al wat gij doet,

is zoo schoon, zoo wijs en goed.



bank - nk.

mijn neef her-man zit in school
 op de bank né-ven mij.
 dat heb-ben her-man en ik heel gaar-ne;
 wij lee-ren wat goed!
 wij ken-nen ook al heel wat.
 al dé-ze woor-den lé-zen wij:
 bank pink vink
 vonk zink mank

is dat niet waar?

paar-den heb-ben poo-ten,
 hon-den heb-ben haar,
 bok-ken heb-ben baar-den.
 zeg, is dat niet waar?

lie-ve, schoo-ne vink-jes
 ko-men ie-der jaar
 hier hun nes-ten ma-ken.
 zeg, is dat niet waar?

wie niet ma-tig é-ten,
 loo-pen veel ge-vaar
 van zeer ziek te wor-den.
 zeg, is dat niet waar?

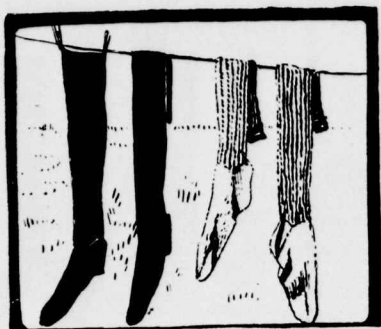
jok-ken té-gen pa of moe,
 o, dat is zoo naar!
 zeg, mijn bes-te jong-en,
 zeg, is dat niet waar?

de vos.

de vos is een ech-te dief.
 wan-neer hij aan kip-pen kan
 ko-men,
 laat hij het niet.
 de vos eet gaar-ne kip-pen.
 de vos is niet dom! -
 o neen, ge-loof dat maar niet!
 wie weet, wat de vos
 nog meer eet dan kip-pen?
 dat weet ik wel.
 hij eet ook gaar-ne gan-zen
 en een-den.
 zoo, zoo, vos-je!
 dat is zoo dom nog niet!
 maar hoe kom je aan die die-ren?

ger-rit

ger-rit is een fer-me jon-gen.
 ik zal u zeg-gen waar-om.
 er zat een ar-me jon-gen voor de school.
 hij was ziek van den hon-ger.
 hij had den hee-len dag nog niet
 kun-nen é-ten.
 toen ger-rit hem zagen van hem hoor-de,
 dat hij zul-ken hon-ger had,
 liep hij naar zijn moe en haal-de
 é-ten voor hem.
 dat gaf hij den ar-men jon-gen.
 toen was ger-rit wel wat te laat
 in school,
 maar de mees-ter noem-de
 ger-rit toch een fer-men jon-gen,
 en dat is hij ook.



kous - ou de kous.

de kous is van wol,
en dat is maar goed ook,
wan-neer het zoo koud is!
zon-der wol-len kou-sen kan men
niet goed té-ge-n de kou.
voor-al ou-de lie-den lij-den veel
van de kou in den win-ter.

mijn boog.

ik heb een boog, die boog is
van hout, er zit een touw on-der
aan den boog, ik heb ook pij-len.
die pij-len zijn ook al van hout.
weet gij wel, wat men met een
boog en met pij-len doen kan?

ruw en net.

ka-rel is zeer ruw, hij is al-tijd
aan het du-wen en sar-ren.
de die-ren zijn al-le schuw en bang,
wan-neer zij dien ru-wen jon-gen zien.
voor uw neef-je zijn zij niet schuw.
dat is dan ook geen ru-we
maar een zeer net-te jon-gen.

een oud man.

oom is al oud. hij is wel tachtig jaar.
hij kan niet heel goed meer zien.
waar moet hij nu door kijken?
weet gij dat wel?

ou-de lie-den zijn wijs.
men mag ou-de lie-den nimmer
voor den gek hou-den

oe, ou.

veel kon is niet goed voor de koe.
zout is niet zoet
goud is wel goed, maar zout is be-ter.
houd uw hoed bij u.
woe, woe, rie-pen de hon-den,
toen ik ze won vat-ten.
hij deed niet een touw het hek toe.
moe zet een mouw in de jas.

kon en hon-ger.



— piet, piet! —
och, hoor dien ar-men vo-gel!
wat zal hij kon en hon-ger heb-ben.
wil je wat e-ten heb-ben, het dier?
— piet, piet! —
kijk, het is, of hij zeg-gen wil:
o, zoo gaar-ne!
kom naar hier! ik zal je wat ge-ven.
het is al op! wat had hij hon-ger!



pauw - au.
de pauw.

o, wat een schoon dier!...
paul, kom toch gauw hier!
zeg, ken jij dien vo-gel? hoe heet hij?
wel ja, ma-rie, dat is een pauw.
zoo, zoo, is dat een pauw.
ik ken-de al ee-ne kauw,
nu weet ik ook, wat een pauw is.
dank je wel, paul, goe-den dag, hoor.

de paus.

mi-na, ik weet wat!
zoo, ma-rie! wat weet gij dan wel?
ik weet, hoe de paus heet.
wel, wel!... hoe heet de paus dan?
on-ze paus heet pi-us de tien-de.
heel goed zoo, ma-rie!
maar waar zou de paus wel wo-nen?
weet je dat ook?
neen, mi-na, dat weet ik niet.
dan zal ik het u zeg-gen.
de wo-ning van den paus is in ro-me.
o ja! nu weet ik het!
wij zeg-gen al-tijd:
— de paus van ro-me. —
is ro-me ver hier van-da-an?
dat ge-loof ik, ma-rie!
ro-me is nog ver-der dan pa-rijs.

zoo gaat het.

o, o, wat was die kees vies!
 hij zat van on-der tot bo-ven
 vol mod-der!
 hoe dat zoo?
 och, hij liep weer zoo heel gauw
 en keek niet, waar hij liep.
 toen viel hij en net in de mod-der.
 zijn laar-zen, zijn kiel,
 zij-ne kou-sen en zij-ne jas
 tot zijn pet toe,
 al-les zat vol mod-der.
 kees was bang voor zij-ne moe-der.
 dat zal wel waar zijn.
 zij-ne moe-der was heel boos,
 om-dat kees al-tijd zoo ruw is.

in den hoed.

zeg, weet je, wat do-rus gis-ter deed?
 neen, wat deed hij dan?
 zijn buur-man gaf hem een vo-gel.
 dien zet-te hij in zij-nen hoed.
 toen liep do-rus er gauw mee heen.
 bij de school nam hij
 zij-nen hoed af voor mees-ter,
 zon-der aan zij-nen vo-gel te den-ken.
 roef, . . . roef!!
 de vo-gel was weg!
 do-rus keek zóó raar
 den vo-gel na,
 dat ik er nog schik om heb,
 wan-neer ik er om denk.



lee-pe ka-to.

- ma-rie, wat maak je daar?
 — wel, een kous voor jou, ka-to. —
 maak je er ook een gat in?
 — wel neen, een kous met een gat!
 dat mag er niet in zijn! —
 zoo! en hoe moet mijn voet
 er dan in?
 — o, be-doel je het zoo?
 fop je me weer? —

bij-en.

- weet gij, wat bij-en zijn?
 ja, zé-ker weet ik dat.
 het zijn die-ren, die heel veel
 lij-ken op wes-pen.
 de bij-en zijn zeer nut-tig.
 zij ma-ken ho-ning en was.
 wij é-ten den ho-ning op.
 die is zeer heer-lijk.
 maar was kan men niet é-ten.
 wat doet men daar mee?
 daar ma-ken de men-schen
 kaar-sen van.
 waar zijn die kaar-sen te vin-den?
 die zijn al-tijd op het al-taar.
 ze zijn aan
 on-der de mis en on-der het lof.



deur - eu

wat is dat ee-ne ra-re deur!
 zij is bo-ven o-pen en on-der toe.
 dat heb ik nim-mer ge-zien,
 bij de deur is een beuk en een bank.
 wan-neer ik daar zit, kan ik
 een keu-rig bed-je met ro-zen zien,
 die heel heer-lijk geu-ren.

de reus.

het was ker-mis.
 er wa-ren veel ten-ten,
 waar men van al-les kon zien
 en van al-les kon koo-pen.
 in één van die ten-ten
 was een reus te zien.
 dat was een heel lan-ge,
 dik-ke man
 hij zou hier door dé-ze deur
 niet bin-nen kun-nen ko-men.
 die zou niet hoog ge-noeg
 voor hem zijn.
 op zijn neus kon hij wel
 ee-ne ta-fel zet-ten.
 ha, ha, ha!
 dat ge-loof ik niet.

bij de ka-chel.

het was in den win-ter.
 ka-rel was ja-rig. toen het don-ker
 was, za-ten wij om de ka-chel.
 wat had-den wij daar een schik.
 ka-rel had een man van koek
 met ee-nen hoo-gen bo-chel.
 wij moes-ten daar zeer om la-chen.
 on-ze zie-ke zus-ter an-na
 lach-te niet. zij was ziek en zat
 maar al-tijd door te ku-chen.
 zij had ee-ne kou ge-vat,
 toen zij bij tan-te in ve-chel was.
 wij ho-pen al-len, dat zij gauw
 weer bé-ter zal wé-zen.
 daar-voor bid-den wij el-ken dag.



de roos.

wat een keu-rig bed-je met ro-zen
 is dat daar voor u-we deur! — wat
 geu-ren die roos-jes! — zoo gij de
 deur o-pen doet, zal de geur in de
 ka-mer ko-men. — mag ik een roos-je
 van u heb-ben? —

ja-wel, neem er maar een. — maar
 haal dan ook wat wa-ter in de keu-
 ken en zet het daar in.

ziel en li-chaam.

wij heb-ben al-len ee-ne ziel
 en een li-chaam.
 on-ze ziel kan niet dood gaan,
 maar het li-chaam wel.
 een-maal zal het li-chaam
 niet meer op aar-de lé-ven.
 dan ver-laat de ziel het li-chaam
 en gaat dan naar den
 lie-ven god in den hé-mel.
 zij zal on-zen lie-ven heer
 dan kun-nen zien.
 nu kun-nen wij hem niet zien,
 al is hij ook al-tijd bij de men-schen.
 weet gij ook, waar-om niet?



een ui.

dat is een ui.
 waar kan een ui voor die-nen?
 dat weet ik heel goed,
 een ui doet mijn moe
 in de soep en
 ook al in de saus.
 zoo, zoo.
 waar ko-men de ui-en van-daan?
 de boe-ren té-len de ui-en
 in de tui-nen.

mij-ne dui-ven.

„zeg, her-man, heb je mij-ne duif-jes al ge-zien?”

— „duif-jes? . . . heb je duif-jes?”

„ja; en o, het zijn zul-ke lie-ve die-ren!! . . . en ze zijn zoo mak!

wan-neer ik ach-ter het huis in on-zen tuin ben, roep ik é-ven:

roe-koe! roe-koe!

en dan ko-men ze al-le naar mij toe en é-ten uit mij-ne han-den. is

dat niet lief? en kijk nu daar!

dat is ee-ne til. het hok-je, waar de dui-ven in zit-ten, heet men til.”

— „hoe-veel dui-ven zit-ten er in dé-ze til?”

„ik ge-loof wel veer-tien!”

— „dat is veel, hoor!”

waar-om ka-rel huil-de.

„ka-rel zat gis-ter voor de deur van den tuin te hui-len.”

— „waar-om ween-de hij?”

„ka-rel had een poe-del.”

— „moet hij daar-om huil-en?”

„neen; maar daar-om huil-de hij ook niet.”

— „had poe-del hem dan wat ge-daan?”

„neen, ook niet.”

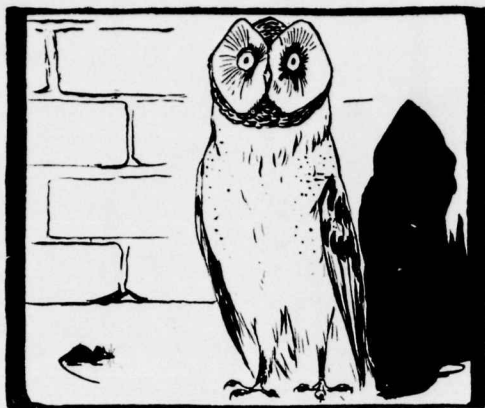
— „was zijn poe-del dan dood ge-gaan?”

„ook al niet.”

— „maar waar-om huil-de hij dan?”

„om-dat poe-del weg liep, toen ka-rel hem riep.”

— „och kom, och kom!”



de uil.

in een vui-len hoek van een ou-den to-ren zat een uil. wat was dat dier lui! een muis-je liep hem voor-bij en riep:

»piep, piep, piet!
je ziet me niet!»

het was maar goed voor de muis, dat de uil haar niet zag. de ui-len van-gen de mui-zen en dan ziet het er voor de ar-me muis-jes niet goed uit.

vuil weer.

„wat was het gis-ter toch bui-ig!
wij zou-den net met tan-te uit-gaan,
maar toen tan-te zag,
dat het weer zoo bar vuil was,

liet zij zeg-gen:

— wij zul-len lie-ver
een an-der maal naar

bui-ten gaan. —

nu, ik wan-del ook
niet gaar-ne in een bui.
dan maak ik mijn goed
veel te vuil.”

„daar heb je wel ge-lijk in.”

„dat meen ik ook.”

tuit, tuit, tuit,
 het één oor in, het
 ander uit.

wel, wat een lui-e jon-gen!

hij is dan ook zeer dom. —

hij is al tien jaar oud

en kan in dit boek-je

nog niet lé-zen.

ik ben nog maar zé-ven jaar

en ik lees al

heel wat bé-ter dan hij.

zoo is het.

het gaat bij dé-zen lui-en guit

het één oor in, het ander uit.

mijn vo-gel.

ik heb een vo-gel.

o, zoo'n lief dier!

hip, hip, wip, wip!

dat gaat zoo den hee-len,

lie-ven dag door.

zou die vo-gel niet

moe wor-den

van al dat dan-sen? —

»wiet, wiet,

tie-re, lie-re, liet!"

de vo-gel be-gon te zin-gen.

hij zet-te zijn kuif-je op!

hij deed zijn bek-je

heel wijd o-pen!

is dat nu niet

een heel lief dier?

zé-ker, zé-ker.



in den tuin.

„her-man, wil-len we wat in den tuin gaan?”

— „hé, ja, an-toon, la-ten wij dat doen.”

„o, kijk toch, wat schoo-ne per-ken met tul-pen! roo-de, gé-le, wit-te, van al-le soor-ten.”

— „mag ik er een paar né-men voor moe, an-toon?”

„waar-om, her-man?”

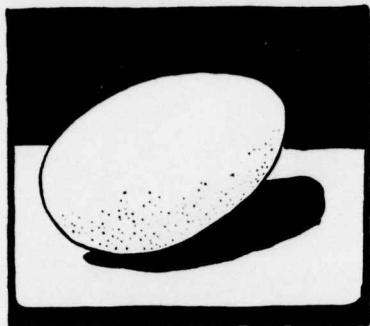
— „om-dat moe ziek is.”

„zoo, is u-we moe ziek? neem dan maar een hee-len rui-ker. ik hoop, dat je moe gauw bé-ter mag zijn.”

eu, ui.

boo-nen zit-ten in peu-len.
zij-ne oo-gen pui-len uit. pas op,
val niet in een van die kui-len!
zij ko-men met den wa-gen van
keu-len. een jon-ge kip is een
kui-ken. de die-naar is al in de
keu-ken. de beuk is een boom.
ka-rel had pijn in zijn buik.

ik heb een buil sui-ker. de
beul maak-te den man dood.
ro-zen heb-ben een goe-den geur
of reuk, dat ruik ik wel. het
veu-len liep in een vui-len wa-
gen. zij lé-zen al-les op één
deun. ik wan-del heel gaar-ne in
het duin. de vui-le jon-gen zat
op het veu-len.



een ei.

„her-man, eet gij gaar-ne
een ei?”

„dat zou ik den-ken, an-toon.
maar dan moet moe-der
het voor-af ko-ken.
een rauw ei

heb ik niet gaar-ne.”

„ik wel, ik houd er van
voor-al in kof-fie met sui-ker.”

mij-ne lei.

ik heb een lei.

er zijn vier ran-den aan.

dat zijn de lijs-ten.

die ran-den zijn van hout.

de lei is niet van hout.

wie kan de ran-den er om ma-ken?

zou die man daar-voor dan

ook een bei-tel moe-ten heb-ben?

wij ma-ken som-men op de lei.

hoe-veel som-men zijn er

op u-we lei?

ik maak-te van mor-gen

vier som-men.

is dat veel?

neen, vier is niet veel.

vier is maar wei-nig.

op reis.

mor-gen gaat neef hein met een boot op reis. om zé-ven u-ren gaat hij on-der zeil. hij gaat met die boot naar lan-den, hier heel ver van-daan. op de boot zijn fer-me mas-ten en zei-len. in-dien het weer goed is, zal hein op het ein-de der week nog aan wal zijn.

ie, ei.

wie gaat er naar de wei? in mei gaat mie met het vee naar de wei. de goe-de god gé-ve u veel heil en zé-gen. zijn hiel doet hem zeer. hij giet wa-ter op de geit. zij bie-den hem bei-den een boek aan.

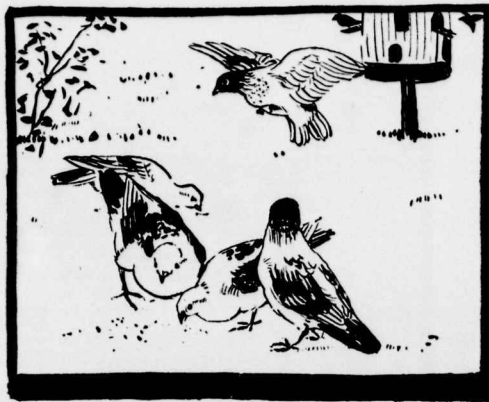


on-ze poes.

on-ze poes is een lief en net dier.
 zij kan wat goed mui-zen
 en rat-ten pak-ken.
 gis-ter zat poes wel een uur
 op een muis te loe-ren.
 toen had zij het muis-je.
 »piep, piep!» riep het ar-me muis-je.
 maar daar gaf poes niet om.
 zij beet het dood en at het gauw op.

van an-na.

an-na was om zes uur
 al in den tuin.
 wat deed zij daar?
 zij nam takjes
 met ro-zen er aan.
 »dat is voor mijn moe!“
 zei an-na.
 »zij is van-daag ja-rig.“
 an-na liep met de ro-zen
 naar moe en zei:
 »veel heil en zé-geen, moe!
 en ik hoop, dat u nog
 heel veel ja-ren mag lé-ven!“
 toen gaf zij moe den
 ruiker van ro-zen.
 dat was zeer lief van an-na,
 niet waar?



de duif.

do-rus had een duif.
 zij was heel mak. zij zat in een hok.
 hoe heet het hok van een duif?
 het hok van een duif heet til.
 wil-lem riep de duif.
 »roe-koe, roe-koe!“ zei zij.
 toen gaf wil-lem haar zaad uit een buil.
 de duif pik-te het gauw op en toen weg
 naar de nok van het dak.
 »dag, goed, lief dier!“
 riep do-rus haar na.

ie-der deed wat.

mie zat in de keu-ken
 en bak-te daar een koek.
 ka-rel zat te lee-ren
 in een heel dik boek.

zus zat aan de ta-fel
 en maak-te voor haar pop
 een heel aar-dig hoed-je,
 met een veer er op.

poes-je zat te loe-ren
 naar een dik-ke muis,
 die zij had zien loo-pen
 ach-ter in het huis.

te veel zoet is niet goed.

wim eet al-tijd zoe-te waar:
 koek-jes, taar-ten, sui-ker.
 dat is heel niet goed.
 hij ziet er ook zeer naar uit,
 net een vuil pa-pier.
 zij-ne tan-den zijn niet wit,
 maar bij-na geel.
 hij moet veel lij-den van
 kies-pijn.
 zoo gaat het,
 wan-neer men al-tijd
 zoe-te waar eet.
 neen, neen,
 te veel zoet
 is heel niet goed!
 ver-geet dit niet.

net goed.

kijk, die hein daar!...
 hij zit te roo-ken uit een pijp!
 lach hem uit!
 hein wil al een oud man zijn
 en hij is nog pas zé-ven jaar.
 hein zal zé-ker ziek wor-den.
 pas op, hein,
 dat pa u niet ziet met die pijp.
 hein rook-te al maar door.
 een uur la-ter was hein in huis.
 hij lag te bed.
 hij was ziek.
 hij zag er zeer wit uit.
 hij was zóó naar, dat hij
 niet op kon ko-men.
 „o zoo, hein!” zei moe,
 „dat heb je voor uw roo-ken!”



de roos.

hier heb ik een roos.
 dit is een wit-te roos.
 er zijn ook wel roo-de ro-zen.
 wat ziet gij lie-ver,
 een roo-de roos of een wit-te?
 ik zie lie-ver een roo-de.
 er zit-ten door-nen aan de roos.
 pas maar op, dat gij u geen zeer doet.
 ro-zen rui-ken heer-lijk.
 wie gaf den geur aan de roos?

ZO-mer.

o, wat is het toch schoon bui-ten!

De koe is in de wei!

de scha-pen zijn op de hei!

de vin-ken zit-ten in de boo-men

en wip-pen van tak tot tak.

nu het zo-mer is,

gon-zen de bij-en en zoe-ken al-om
den zoe-ten ho-nig en het nut-tig was.

de ro-zen, wit-te, gé-le en roo-de
zijn al-le o-pen.

er ko-men al ker-sen

aan de boo-men in on-zen tuin.

o, hoe schoon is al-les toch

in de len-te en in den zo-mer!

van gijs.

gijs had vaak, veel vaak.

hij zat bij de ta-fel.

hij deed, al wat hij kon, om zich

wak-ker te hou-den,

maar zij-ne oo-gen gin-gen toe.

dut, dut, dut!

„gijs, wat doe je daar?” riep zijn moe.

„wil gijs-je naar zijn bed-je?”

maar gijs zei, dat hij nog

in het ge-heel geen vaak had.

dut, dut, dut!

daar viel gijs voor o-ver

op de ta-fel.

„gijs, gijs, ga toch naar bed,”

raad-de hem zijn zus an-na,

maar gijs wou niet.

„daar is moe” zei an-na.

„nu zal hij wel naar bed
moe-ten gaan, of hij wil of niet.”

on-ze lie-ve heer.

„waar zou on-ze lie-ve heer toch wel wo-nen?”

— „o, dat weet ik wel: daar bo-ven in den hoo-gen hé-mel.”

„is god al-leen maar in den hé-mel?”

— „wel neen; zé-ker niet. god is ook op aar-de. hij is in de ker-ken, in de hui-zen. hij is op den zol-der en in den kel-der. god is al-om.”

„god is toch zé-ker niet in de hel?”

— „ja wel, maar god kan er niet lij-den. in de hel laat god de boo-zen en den dui-vel lij-den.”

„ik zou niet gaar-ne in de hel zijn. ik zal al-tijd zoet zijn, dan kom ik in den hé-mel.”

INHOUD.

leep.	3
een dief — ie	4
de den.	5
god weet en ziet alles	6
een sigaar — heldere i.	7
de haring — ng	8
zingen	9
de koe — oe	10
wat zijn ze allen goed	11
de bij	12
wat wij moeten weten en doen enz.	13
bank — nk	14
is dat niet waar	15
de vos.	16
gerrit	17
kous — ou	18
mijn boog	19
ruw en net	19
een oud man — oe, ou.	20
kou en honger.	21
de pauw — au.	22
de paus	23
zoo gaat het.	24

in den hoed	25
leepe kato	26
bijen	27
deur — eu	28
de reus	29
bij de kachel	30
de roos	31
ziel en lichaam	32
ui	33
mijne duiven	34
waarom karel huilde	35
de uil	36
vuil weer	37
tuit, tuit, tuit, het één oor in, het ander uit	38
mijn vogel	39
in den tuin	40
eu, ui	41
een ei	42
mijne lei	43
op reis	44
ie, ei	44
onze poes	45
van anna	46
de duif	47
ieder deed wat	48
te veel zoet is niet goed	49
net goed	50
de roos	51
zomer	52
van gijs	53
onze lieve heer	54

Bij den Uitgever dezes is verschenen:
MON DIPLOME DE FRANÇAIS. Cours d'études à l'usage de ceux qui préparent leur examen de français; suivi de *Epreuves écrites et orales*, pour l'obtention du diplôme de français par F. X. ARNAUX, Professeur de français.

Prijs ingenaaid f 1.75
 Drie mondelinge examens van 1903 en het schriftelijk werk van 1903 zijn ook afzonderlijk verkrijgbaar voor 15 cent.

Ter perse:

LE FRANÇAIS ÉCRIT ET PARLÉ. Recueil d'exercices de traduction et de conversation servant d'introduction à *Mon Diplôme de Français* par F. X. ARNAUX, Professeur de français. Ces exercices correspondent à „*Petite Grammaire Française*” du même auteur.

PETITE GRAMMAIRE FRANÇAISE ou recueil des principales règles de la grammaire française par F. X. ARNAUX, Professeur de français. Ce livre correspond à „*Le français écrit et parlé*” du même auteur.